

סיפור
על ילדה פיליפינית
בזמן הכיבוש הספרדי

AUGIE RIVERA סיפור
PEPPER O. ROXAS ציורים

סגורה

Kuwento nila
Story in
AUGIE RIVERA

Guha nila
Illustrations by
PEPPER ROXAS

Idinebala de la S Segunda de los Reyes y Malabanan. Naci un Lupa
Balingas el 16 de julio de 1803. Mi padre es Pastelero de los Reyes
y mi madre es Socorro Malabanan. Ahora tengo ocho años. Mango
es mi favorito. No me gusta olera. Mi amigo mayor es Felipe. MIR

"איזה בורים!" קרא כומר
דאוגרציה, כשהוא מקרר
את פניו בנפנוף במניפה
גדולה.

סגונדה הייתה מנומנמת
והמניפה של הכומא נראה
לה כמו נפקף כנפיים.
"למדנו את תפילת האם
הקדושה כבר שבועות
רבים ואתם עדיין לא
זוכרים אותה? סלבדור,
אמור שוב!"
"דיוס... סאלווה... מריה..
דיוס..." סלבדור גירד
בראשו.
"סגונדה" אמרי שוב!"

Illustrated by
Shoshana
Theodor
Translated by
Haim M. Noy

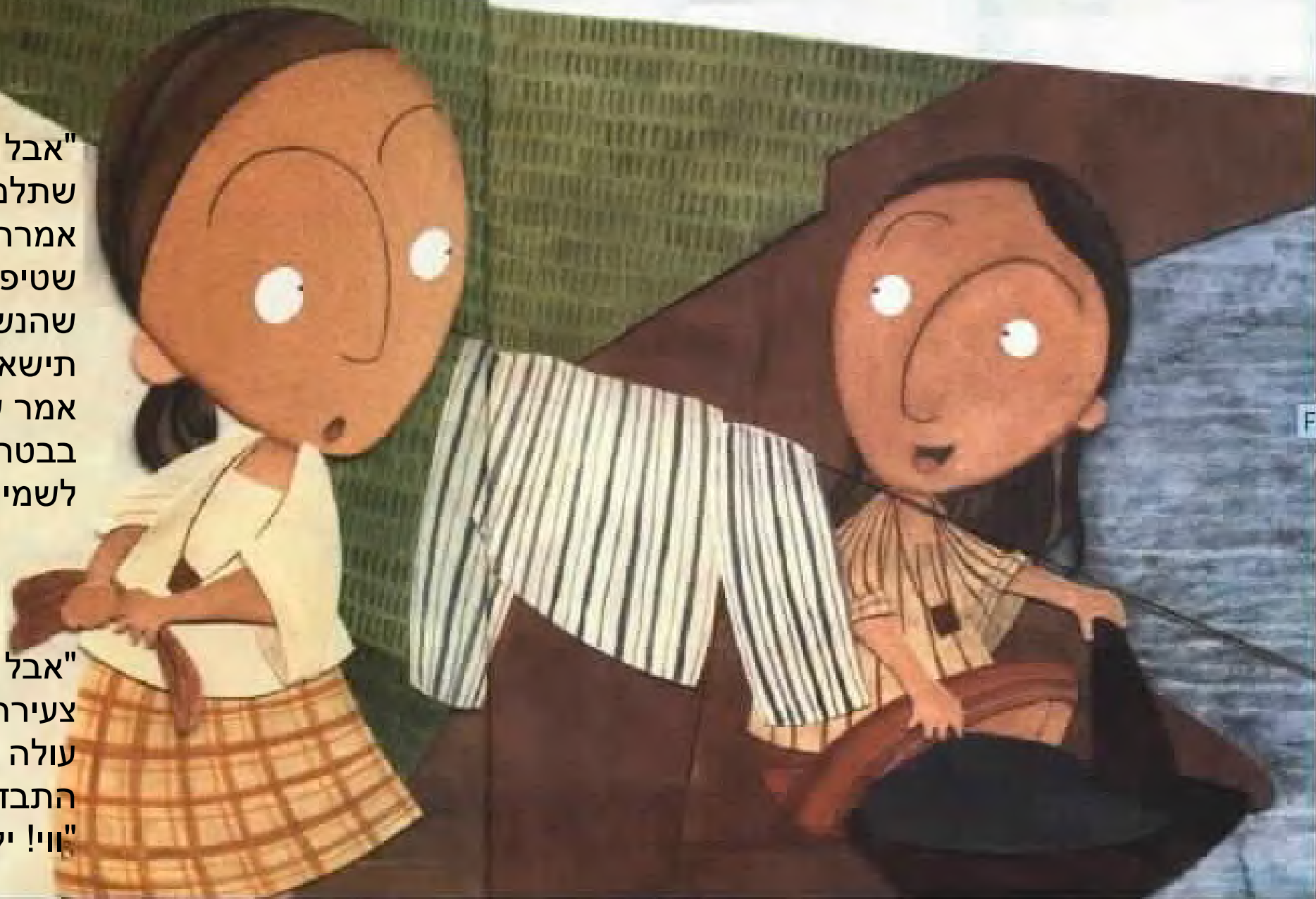
"דיס טה סאלווה מריה
ללנה ערז דה גרציה"
למרות היותה רדומה
למחצה סגנדה הקריאה
את התפילה הספרדית
במדוייק. "מוי ביאן! טוב
מאוד!" קרא הכומר
הספרדי כשהוא מנגב זעה
מהפנים הקדושים וורודים.

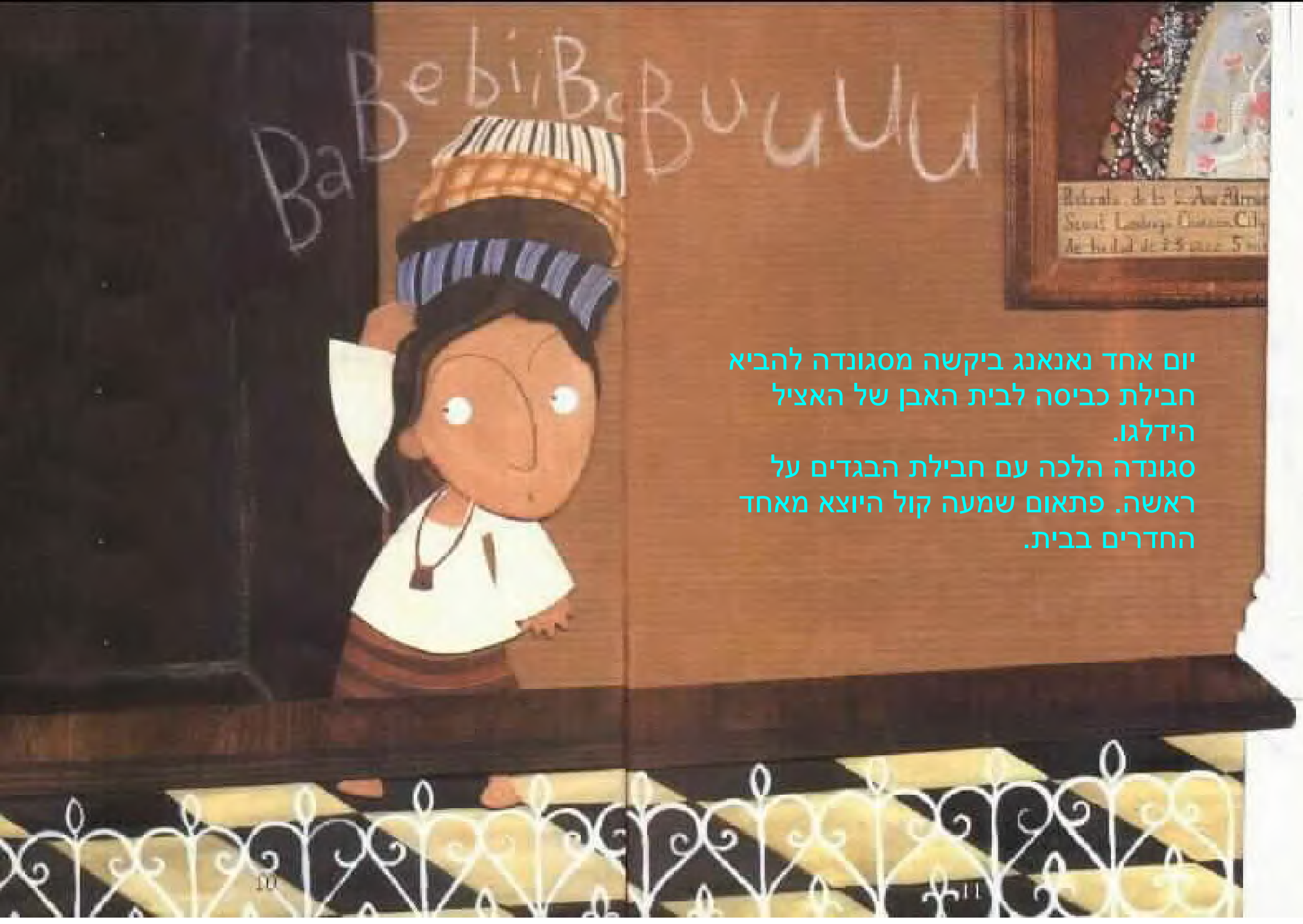

"אימא, אינני רוצה ללכת יותר לשעורי דת!" הודיעה
סגונדה כאשר יחד עם אימא כבסו בגדים על חוף
הנהר "זה כל כך משעמם. אנו לומדים רק תפילות."

"אבל זה חשוב
שתלמדי תפילות!"
אמרה אימה שלה תוך
שטיפת חולצה "כדי
שהנשמה שלך
תישאר והורה. הכומר
אמר שרק כך תוכלי
בבטחה להגיע
לשמיים."

"אבל אימה, אני עדיין
צעירה. אני עוד לא
עולה לשמיים!"
התבדחה סגונדה.
"ווי! ילדה שובבה!"

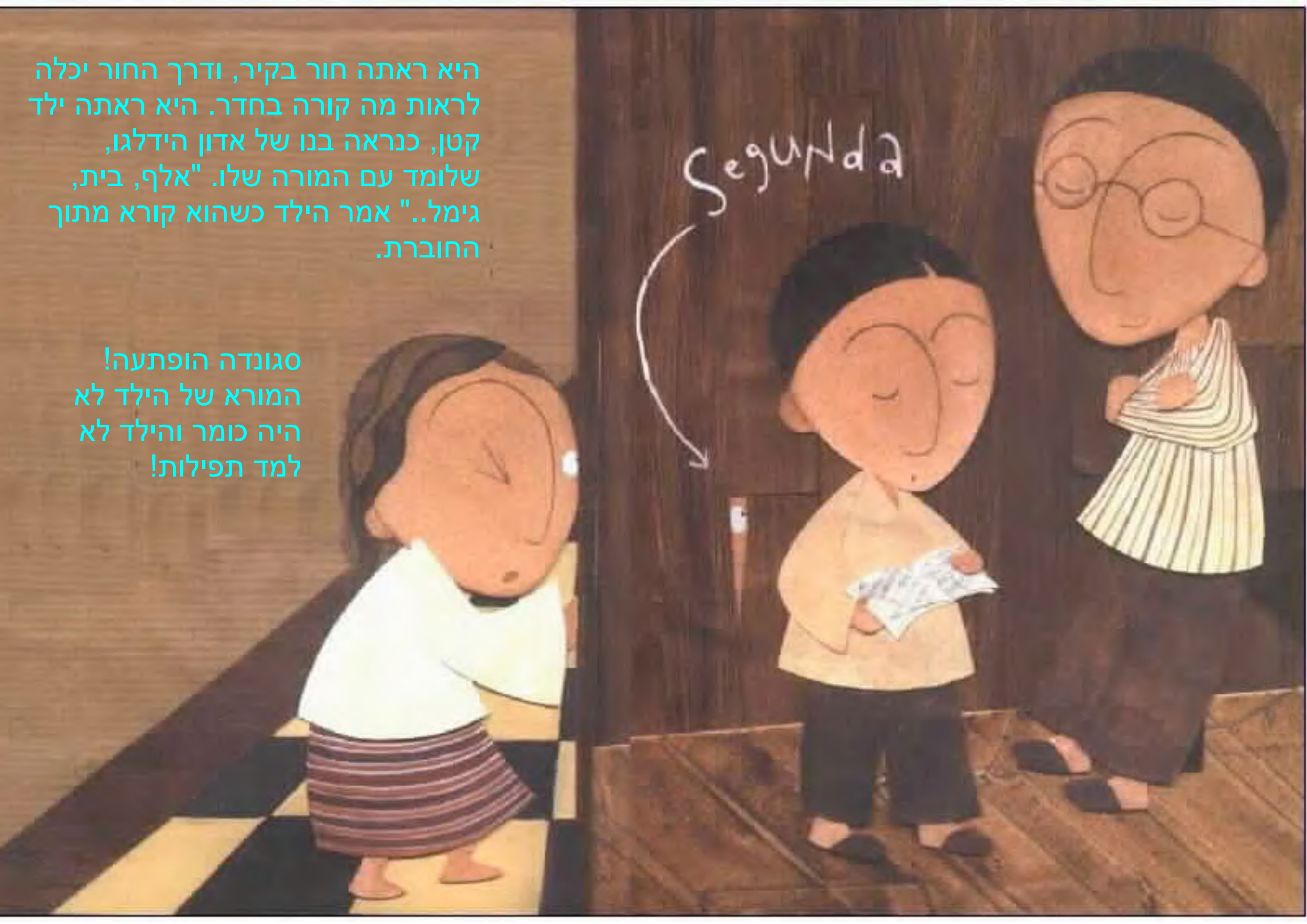

יום אחד נאנאנג ביקשה מסגונדה להביא
חבילת כביסה לבית האבן של האציל
הידלגו.

סגונדה הלכה עם חבילת הבגדים על
ראשה. פתאום שמעה קול היוצא מאחד
החדרים בבית.

היא ראתה חור בקיר, ודרך החור יכלה לראות מה קורה בחדר. היא ראתה ילד קטן, כנראה בנו של אדון הידלגו, שלומד עם המורה שלו. "אלף, בית, גימל.." אמר הילד כשהוא קורא מתוך החוברת.

סגונדה הופתעה!
המורא של הילד לא
היה כומר והילד לא
למד תפילות!

אותו ערב סגונדה סיפרה להוריהמה ראתה.
"אבל זה היה מורה מיוחד" אמרה אימה שלה "ורק
לעשירים. אנו לא נוכל להרשות לעצמנו לשלם למורה
זה."

"תשארי עם הכומר, הוא מלמד חינוך" הוסיף אבא
שלה.

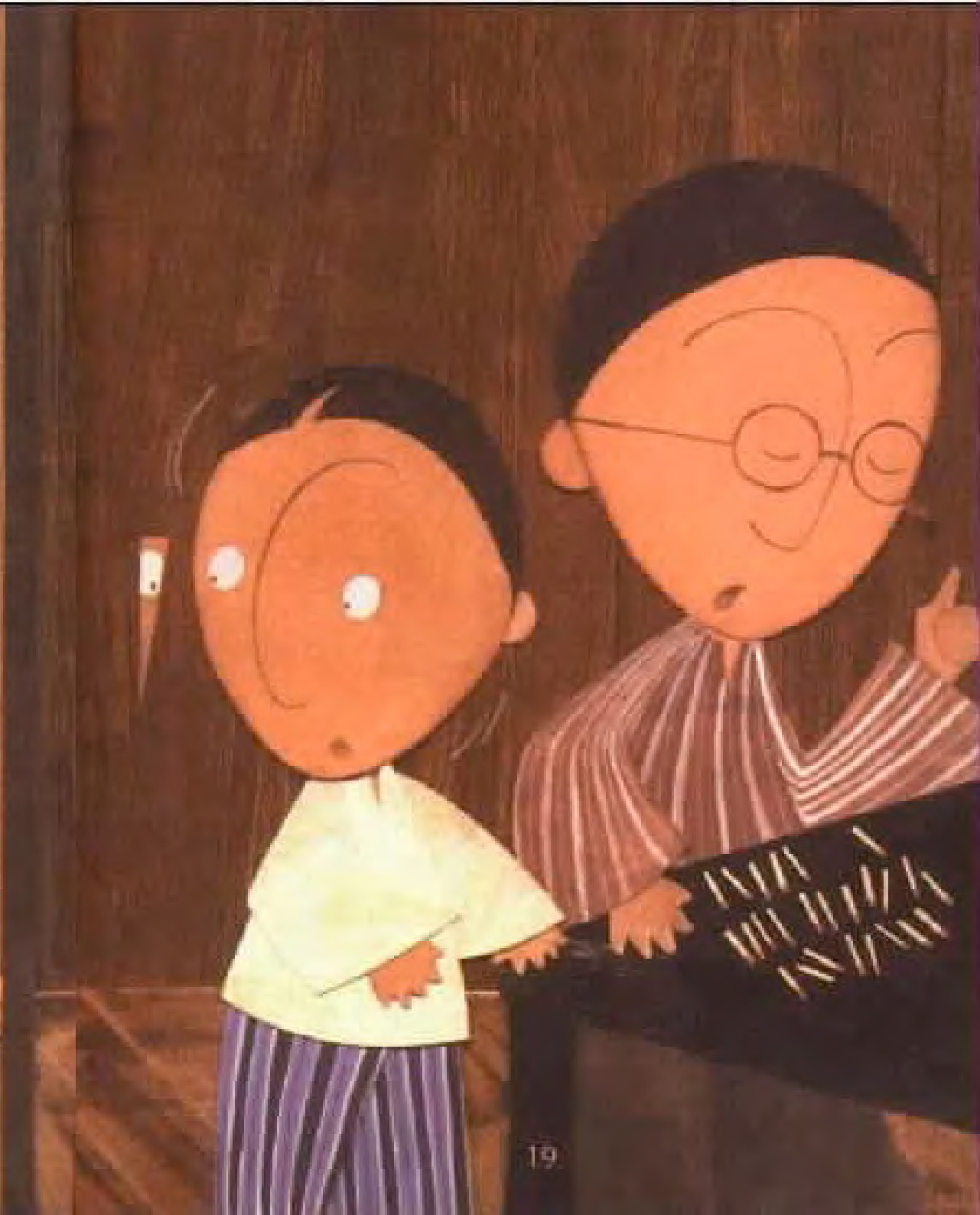
"אבל אבא, אני למדתי כבר את כל התפילות
שהכומר הספרדי יכול ללמד" התווכחה סגונדה "אני
רוצה ללמוד דברים אחרים."
"בנות צעירות צריכות ללמוד תפירה, בישול ועבודות
בית דומות" אמר אבא שלה "אל תדאגי, ממחר אימה
תתחיל ללמד אתך דברים כאלהץ ברור?"
סגונדה רצתה עוד להתווכח, אבל אימה אמרה לה
לשטוף כלים.

בימים הבאים סגונדה התחילה את השעורים
החדשים שלה. אימה לימדה אותה לתפור,
לבשל ולבצע עוד עבודות בית שונות.
לפעמים אבא שלה לימד אותה איך לעבוד
בשדות האורז שלהם. אך סגונדה חשבה כל
הזמן על השיעורים שבבית האבן הגדול.

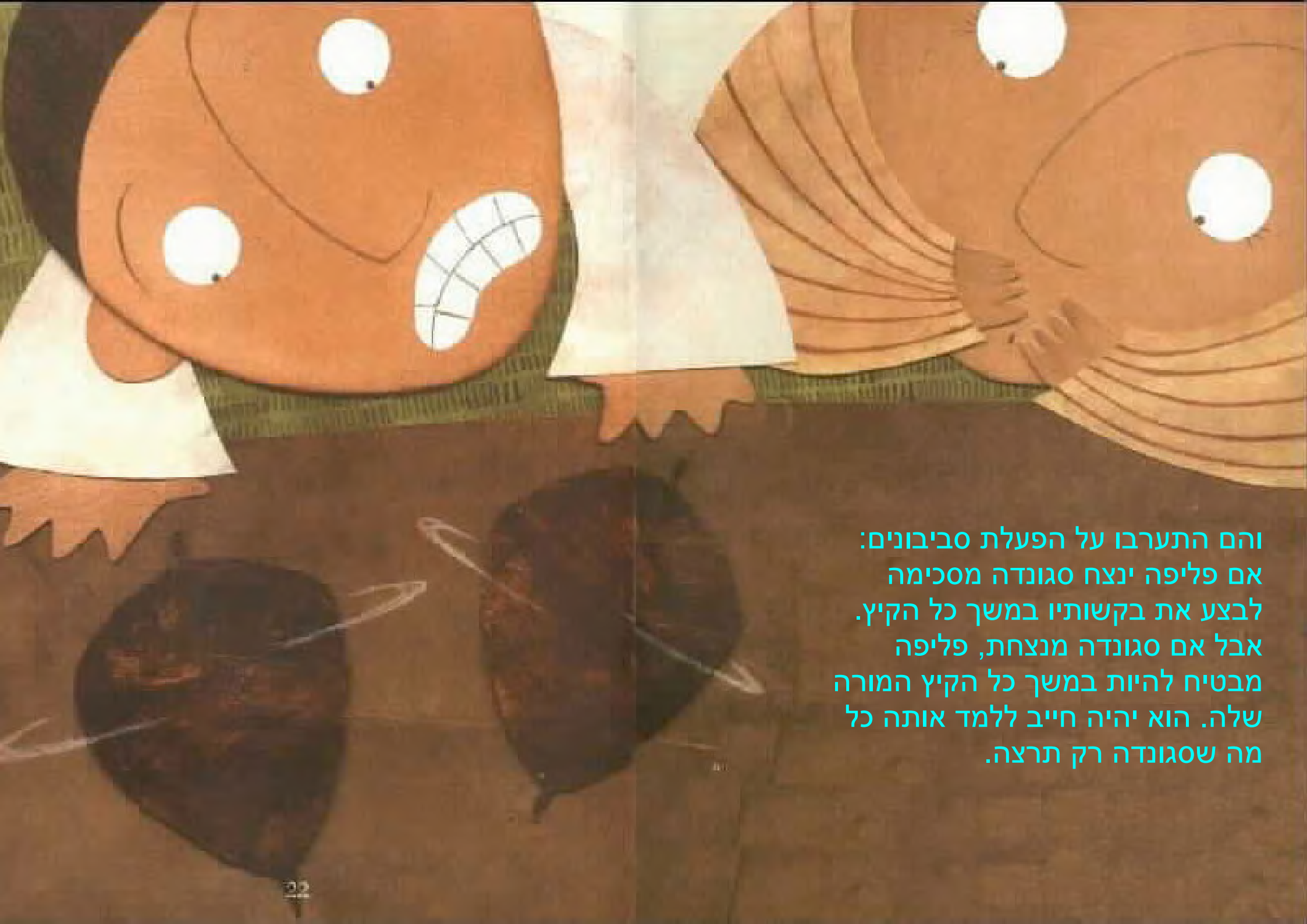

יום אחד סגונדה התנדבה להביא את
הכביסה לבית האבן. כמו בפעם הקודמת
היא הציצה דרך החור שבקיר. אבל הפעם
השיעור היה שונה. המורה שם גפרורים על
השולחן והילד הקטן הצביע עליהם וספר
אותם. עיניה של סגונדה נפתחו לרווחה. אך
לפני שהרגישה בכך הילד הקטן סבב את
ראשו והסתכל בכוון החור שבקיר.
סגונדה נבהלה וברחה כאילו ראתה רוח
רעה.

אבל הילד הרגיש בה ורץ מהר אחריה
דרך חצר הבית. "מי את? אספר לאבא
שלי עליך! למה את עוקבת אחרי?"
קרא כשהוא תופס בחולצת הילדה.
"שמי סגונדה. רציתי רק ללמוד
מהשעורים שמלמד אתך המורה שלך"
אמרה סגונדה.
"אבל.. אבל את ילדה! את לא מבינה
מה מלמדים אותי" אמר הילד הצעיר.
"אתה בטוח יותר מדי בעצמך! תרצה
לומר שאתה טוב ממני? נסה רק
אותי!" התגרה בו סגונדה.
"מצוין. נתערב!" ענה הילד.
"טוב. ומה שמך?"
"פליפה."

והם התערבו על הפעלת סביבונים:
אם פליפה ינצח סגונדה מסכימה
לבצע את בקשותיו במשך כל הקיץ.
אבל אם סגונדה מנצחת, פליפה
מבטיח להיות במשך כל הקיץ המורה
שלה. הוא יהיה חייב ללמד אותה כל
מה שסגונדה רק תרצה.

למחרת שני הילדים נפגשו בכיכר העירונית לתחרות. הסביבונים התחילו להסתובב.
שניהם שתקו ולא חייכו. עיניהם עקבו אחרי הסביבונים.
ופתאום הסביבון של פליפה נפל.
"ניצחתי!" קראה סגונדה והתחילה לקפוץ מרוב שמחה.

מאותו היום, כל אחר הצהריים,
אחרי שפליפה סיים את שיעוריו עם
המורה שלו וסגונדה גמרה את
עבודות הבית, הילדים היו בורחים
מביתם. הם נפגשו בהסתר בשדה
אורז, תחת עץ מנגו גדול. בסבלנות
רבה לימד פליפה את סגונדה
לכתוב, לקרוא ולספור.

יום אחד אחרי השיעור סגונדה הציעה לפליפה עוד תחרות. מי יקטוף את המנגו הגדול ביותר! מבויש אמר לה פליפה כי הוא לא יודע לטפס על עצים!

"אז אני אלמד אתך" הציעה סגונדה. בהתחלה פליפה פחד לנסות, אבל סגונדה עודדה אותו. לאט, לאט שניהם הצליחו להגיע לצמרת העץ ושם התחלקו במנגו המתוק ביותר שאכלו אי-פעם.

עברו ימים וסגונדה למדה מהר לקרוא, לכתוב ולספור. גם פליפה למד לטפס טוב על עצים, להפעיל סביבונים ולעיף עפיפונים. ידידותם התחזקה וכשעבר הקיץ, לא היה זה פלא שהחליטו להמשיך את השעורים הסודיים בצל עץ המנגו הגדול.

